
Uvodnik

Gregor Pobežin

Revija *Studia universitatis hereditati*, katere dvojno številko letnika 2014 ima bralec v rokah, je plod procesa, ki je bil dolgotrajnejši, kot so si sprva želeli njeni snovalci. Vendar se zdi, da je njen težko pričakovani izid kljub vsem zapletom nazadnje ujel tako rekoč idealen trenutek. Revija, ki jo bo pri založbi Univerze na Primorskem (ZUP) izdajal Oddelek za arheologijo in dediščino Fakultete za humanistične študije Univerze na Primorskem, bo nadaljevala tradicijo, ki jo je z znanstveno monografijo *Miscellanea aetatis mediae* leta 2008 začel prof. ddr. Mitja Guštin z namenom, da bi diplomantom drugostopenjskega študijskega programa »Arheološka dediščina Sredozemlja« in primerljivih programov ponudil prostor, kjer bi lahko objavili svoje raziskovalne dosežke in tako bolj odločno začeli svojo strokovno oziroma znanstveno pot. Ta hvalevredna ideja pa je imela še en pomemben učinek, in sicer spoznanje, da ob številnih strokovnih in znanstvenih revijah, ki izhajajo na Slovenskem in v tujini, dediščinska stroka nima pravega prostora, kjer bi lahko objavljala svoje najbolj sveže in relevantne ugotovitve. Zato je na Oddelku za arheologijo in dediščino že v letu 2012 dozorela odločitev, da bo skušal v sodelovanju z založbo Univerze na Primorskem zapolniti to vrzel in domači ter mednarodni strokovni javnosti ponuditi vsebinsko široko zasnovano, interdisciplinarno znanstveno in strokovno revijo, ki bo predvidoma izhajala v dveh številkah na leto, poleg tega pa bodo ob posebnih priložnostih izhajali tudi suplementi. Zaradi zvezka *Miscellanea aetatis mediae*, ki je pod uredniško roko prof. ddr. Guština izšel leta 2008, letnik 2013 štejemo kot drugi in ne prvi letnik te znanstvene in strokovne revije.

Fabula docet: človek, ki se – hote ali nehote – ne ozira na svoje poreklo, je slej ko prej izgubljen in prav kulturna zapuščina vseh njegovih prednikov je tista, ki mu pripoveduje zgodbe o njegovem izvoru; razpletanje včasih težavnega, zapletenega in prepogosto pozabljenega jezika teh zgodb je prestižna na-

loga znanosti, ki se bori proti ponarodelemu občutku obče relativnosti vsega, kar človeka obkroža. Znanost, v to moramo verjeti, ima večno nalogo izboljšati človekovo življenje, humanistika pa, še več, »izboljšati človeka«. Skoraj predrzno je pričakovati, da bo v dobi vseprisotne relativizacije in »odčaranosti« človeštva komu ali čemu še uspelo nasprotno, a prav to ostaja njena ambicija – namreč spoznanje, da kulturna dediščina – dediščina v najširšem pomenu besede – v vsem človeštvu utripa kot njegovo najbolj ranljivo srce. Prizadevanja za ohranjanje te dediščine postajajo ena od glavnih točk ohranjanja kulturne identitete, ki je dobilo svoj pomemben delež pozornosti tudi v institucijah Evropske unije.

Uredniški odbor revije *Studia universitatis hereditati* v zasedbi dr. Zdravka Hincak, dr. Matej Hriberšek, dr. Katja Hrobat Virloget, dr. Irena Lazar, dr. Maša Sakara Sučević, dr. Alenka Tomaž, dr. Tomislav Vignjevič, dr. Jonatan Vinkler in dr. Paola Visentini je zgovorna ilustracija ambicij te revije, da bo sistematično zasledovala cilj objavljanja najpomembnejših novih dognanj s področja kulturne dediščine v najširšem pomenu besede.

Zato kličemo reviji na pot – *ad multos annos!*